

МОТИВИ

по НОХД №810/2023 г. по описа на ВрРС, НК, III НС

Врачанска районна прокуратура е повдигнала обвинение срещу **** от с. **** за престъпление по чл.195, ал.1, т.7, вр. чл.194, ал.1, вр.чл.28, ал.1 от НК, а именно за това, че на неустановена дата между 01 и 18.01.2023 г. с.****, при условията на повторност, т.к. е бил осъждан по НОХД № 455/16 г. на РС-Монтана и по НОХД № 1168/17 г. на РС-Враца, в немаловажен случай, е отнел чужди движими вещи на обща стойност 566 лв. от владението и без съгласието на **** както следва: 4 гуми с алуминиеви джанти на обща стойност 300 лв.; гидория с ключове №№ от 4 до 13 на стойност 35 лв.; гидория с ключове №№ от 10 до 36 на стойност 70 лв.; ножовка на стойност 10 лв.; 3 бр. щанги на обща стойност 15 лв.; клещи на стойност 6 лв.; клещи за скоби на стойност 8 лв.; метална тръба, 2м., ф-бсм на стойност 10 лв. и 2 бр. ключове за джанти на обща стойност 12 лв. или вещи на обща стойност 466 лв., собственост на ****, както и акумулаторна батерия на стойност 100 лв., собственост на ****, с намерението противозаконно да ги присвои.

Повдигнато е и обвинение на **** от с. **** за престъпление по чл.216, ал.1 от НК, а именно за това, че на неустановена дата между 15 и 18.02.2023 г. в с. **** е повредил противозаконно чужда движима вещ - л.а. „****“, с ДКН **** на стойност 2825,78 лв., собственост на „*****“ ООД, като е счупил предно панорамно стъкло, задно панорамно стъкло, стъкло на предна дясна врата, стъкло на задна дясна врата, стъкло на предна лява врата, стъкло на задна лява врата, с което е причинил щети за общо 1087,27 лв.;

В хода на откритото заседание, подсъдимият и неговият служебен защитник направиха искане производството да протече при условията на Глава XXVII, чл.371, т.2 НПК, като подсъдимият призна изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, депозирайки съгласие да не се събират други доказателства относно тези факти. Като съобрази, че изявлението на подсъдимия за разглеждане на производството по реда на Глава XXVII НПК е направено преди даване ход на съдебното следствие и като отчете, че самопризнанията се подкрепят от събраните на досъдебното производство доказателства, на основание чл.372, ал.4 НПК съдът допусна производството по делото да се развие по реда на Глава XXVII, чл.371 и сл. НПК.

В хода на съдебните прения, представителят на ВрРП поддържа и двете внесени обвинения. Излага тезата, че от събраната по делото доказателствена съвкупност по безспорен и категоричен начин се установява виновната дейтелност на подсъдимия. Прави искане съдът да признае **** за виновен, като му наложи наказания около минималния предвиден размер.

Защитникът на подсъдимия **** - адв. ****, ВрАК, прави искане за определяне на наказанието при превес на смекчаващите отговорности обстоятелства за първото обвинение и при редукия наказанието за второто обвинение.

Подсъдимият **** се придържа към тезата на защитника си, като в последната си дума подсъдимият **** моли за определяне на минимално наказание и заявява, че съжاليا за постъпката си.

Като взе предвид събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съобразно вътрешното си убеждение, СЪДЪТ НАМИРА за установено следното:

По обвинението по чл.195, ал.1, т.7, вр.чл.194, ал.1, вр.чл.28, ал.1 от НК

ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

Подсъдимият **** от с. **** с присъда по НОХД № 455/16 г. на РС-Монтана, влязла в сила на 08.04.2016 г., е бил признат за виновен в това да е извършил престъпление по чл. 195 ал. 1 от НК, за което му е било наложено наказание „лишаване от свобода за срок от една година и шест месеца и изпълнението на същото е било отложено за срок от четири години. С присъда по нхд № 1168/17 г. на РС-Враца , влязла в сила на 24.11.2017 г , подсъдимият е бил признат за виновен за престъпление по чл. 197 т. 3 вр.чл. 195 ал. 1 т 3 НК , за което му е било наложено наказание „пробация “ и същото е било изгърпяно на 06.06.2019 г.

Процесната кражба обв. **** е извършил при условията на повторност по смисъла на чл. 28 ал. 1 НК , обусловени от горните осъждания .

Видно от приложената справка за съдимост, подсъдимият има и други осъждания, извъ тези обуславящи повторността на извършената кражба.

Св. **** притежава къща, находяща на ул „****“ № 3 в с. **** , в гараж към която държал различни инструменти, както и л.а. „****“, с ДКН **** , собственост на „****“ ООД и предоставен от тях на св. **** за управление по сключен с него договор за лизинг. В същото помещение се намирала и акумулаторна батерия, собственост на св. **** и на стойност 100 лв. , която последният бил оставил за извършване на ремонтни работи по негов автомобил .

На неустановена дата между 01 и 18.01.2023 г. подсъдимият **** преминал в близост до имота на св. **** и забелязал отворената врата на гаража, след което проникнал в помещението. На място той видял акумулатора на св. ****, както други вещи, собственост на св. ****, а именно - 4 гуми с алуминиеви джанти на обща стойност 300 лв. ; гидория с ключове №№ от 4 до 13 на стойност 35 лв; гидория с ключове №№ от 10 до 36 на стойност 70 лв. ; ножовка на стойност 10 лв.; 3 бр. щанги на обща стойност 15 лв.; клещи на стойност блв. ; клещи за скоби на стойност 8 лв. ; метална тръба, 2м. , ф-бсм на стойност 10 лв. и 2 бр. ключове за джанти на обща стойност 12 лв. Описаните вещи обвиняемият взел със себе си и ги отнесъл в дома си , след което на 18.01.2023 г. предал джантите и акумулатора в пункт на „****“ АД в гр. Враца. От страна на последното дружество същите са били доброволно предадени в рамките на проверката и в следствие са били върнати на собствениците. След разкриване на посегателството, на 21.02.2023 г. обвиняемият доброволно предал на полицейски служител ножовката, 9 бр. различни ключа , тресчотка с 12 бр. различни вложки и 2 бр. удължители за тресчотка , за които обяснил , че е откраднал от гаража на св. ****. С останалите вещи подсъдимия **** се разпоредил по неустановен начин.

Няколко дни след като признал пред полицейските служители за извършеното , обвиняемият случайно се срещнал със св. **** и поискал да уредят отношенията си , но последният му отказал . Това ядосало обвиняемия и на неустановена дата между 15 и 18.02.2023 г. той отново проникнал в описания гараж и с намерен на място чук счупил всички стъкла на л.а. „****“ - предно панорамно , задно панорамно , стъкло на предна дясна врата , стъкло на задна дясна врата , стъкло на предна лява врата , стъкло на задна лява врата, след което се прибрал в дома си.

ПО ДОКАЗАТЕЛСТВАТА:

Изложената и приета от съда фактическа обстановка се установи от събраните по делото при условията на чл.373, ал.4 НПК доказателства. Съдът взе предвид самопризнанието на

подсъдимия относно авторството на инкриминираното деяние, както и подкрепящите го доказателства, събрани в хода на досъдебното производство по предвидения в НПК ред, а именно: показания на св.****, св.**** ****, св.**** ****а, протокол за доброволно предаване, СОАТЕ, характеристика на подсъдимия, свидетелство за съдимост, както и другите събрани по реда на НПК доказателства.

При анализа на доказателствената съвкупност съдът констатира, че самопризнанието на подсъдимия напълно се подкрепя от събраните в хода на досъдебното производство гласни доказателства, на които съдът дава вяра, тъй като са логични, последователни и безпротиворечиви. От показанията на горепосочените свидетелите и от подкрепящите ги писменни доказателства, по категоричен начин се установява авторството на деянието от страна на подсъдимия, както и предмета на инкриминираната престъпна дейност. От доказателствената съвкупност се установява и времето, мястото и начина на осъществяването на деянието.

Съдът кредитира и останалите, необсъдени доказателства, които намира, че са в унисон с кредитираната доказателствена съвкупност.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

С оглед изложеното и при така установената по делото фактическа обстановка, съдът намира, че подсъдимият **** е извършил престъплението по чл.195, ал.1, т.7, вр.чл.194, ал.1, вр.чл.28, ал.1 от НК.

От обективна страна се установява, че на неустановена дата между 01 и 18.01.2023 г. в с.****, при условията на повторност, т.к. е бил осъждан по нохд № 455/16 г. на РС-Монтана и по нохд № 1168/17 г. на РС-Враца, в немаловажен случай, е отнел чужди движими вещи на обща стойност 566 лв. от владението и без съгласието на **** както следва: 4 гуми с алуминиеви джанти на обща стойност 300 лв.; гидория с ключове №№ от 4 до 13 на стойност 35 лв.; гидория с ключове №№ от 10 до 36 на стойност 70 лв.; ножовка на стойност 10 лв.; 3 бр. щанги на обща стойност 15 лв.; клещи на стойност 6 лв.; клещи за скоби на стойност 8 лв.; метална тръба, 2м., ф-бсм на стойност 10 лв. и 2 бр. ключове за джанти на обща стойност 12 лв. или вещи на обща стойност 466 лв., собственост на ****, както и акумулаторна батерия на стойност 100 лв., собственост на ****, с намерението противозаконно да ги присвои.

От субективна страна подсъдимият е извършил дейността при форма на вината пряк умисъл - същият съзнавал общественотоопасния ѝ характер, предвиждал общественотоопасните ѝ последици и искал настъпването на тези последици (чл.11, ал.2 НК). За извода си съдът прие, че подсъдимият е имал представа, че осъществява неправомерни действия, изразяващи се в присвояване на чужди движими вещи, както и е имал представа, че по този начин засяга правото на собственост - т.е. налице е интелектуалния момент на вината. Едновременно с това подсъдимият имал намерение да присвои и да се разпореди с вещите, при което и отчитайки механизма на извършване на дейността, следва извода, че подсъдимият е искал, пряко се стремил към настъпването на причинените от престъплението вреди - т.е. реализиран е и волевият момент на умишлената вина.

ПО ВИДА И РАЗМЕРА НА НАКАЗАНИЕТО:

При определяне на наказанието на подсъдимия ****, съдът отчете, че за престъплението по чл.195, ал.1, т.7, вр.чл.194, ал.1, вр.чл.28, ал.1 от НК законодателят предвижда наказание лишаване от свобода за срок от 1 до 10 години.

При определяне размера на наказанието на подсъдимия ****, съдебният състав

съобрази степента на обществена опасност на разглежданото престъпление и тази на извършителя. Съдът прие, че обществената опасност на разглежданото престъпление е висока, тъй като механизмът на извършването му от страна на подсъдимия сочи на тенденциозно грубо незачитане на правото на собственост, а също така бе отчетена динамиката на този вид престъпления в цялата страна и настъпилите с тях съставомерни резултати.

При преценка на обществената опасност на **** съдът отчете като смекчаващо отговорността обстоятелство прецизното му процесуално поведение. Подсъдимият е изразил съжаление за стореното. От събраните по ДП доказателства е видно, че подсъдимият е отишъл доброволно при пострадалия **** и е поискал да уредят отношенията си. Съдът съобрази наказанието и със сравнително младата възраст на подсъдимия и факта, че има две малолетни деца, за които следва да се грижи.

Съдът съобрази отчетените по-горе смекчаващи отговорността обстоятелства и установените отегчаващи такива и прие, че на подсъдимия **** следва да се определи наказание при условията на чл.58а ал.4 НК вр. чл.55 от НК, тъй като са налице предпоставките за приложението на чл.55 НК, което в случая е по-благоприятно за подсъдимия.

При преценката за съразмерността и адекватността на наказанието, съдът прие, че определянето на наказание под предвидения от законодателя минимален размер би способствало за постигане на предвидените в закона лична и генерална превенция на наказанието. Ето защо, съобразно правилата на чл.58а ал.4 НК вр. чл.55 НК, съобразявайки, че за извършеното престъпление е предвидено наказание лишаване от свобода за срок от 1 до 10 години, съдът счете, че наказанието Лишаване от свобода за срок от 5 месеца е най-справедливо и съответстващо на установената по делото фактология - на формата на вина на подсъдимия, на характера и тежестта на извършеното от него, на настъпилите от престъпната дейтелност последици и на другите специфики по случая, характеризиращи деянието и дееца. Съдът отчете факта и, че това ще е първото наказание „Лишаване от свобода“ на подсъдимия, което ще следва да изтърпи ефективно.

По обвинението по чл. чл.216, ал.1 от НК

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

Районна прокуратура - Враца е внесла обвинителен акт против **** за това, че на неустановена дата между 15 и 18.02.2023 г. в с. **** обвиняемият е повредил противозаконно чужда движима вещ - л.а. „****“, с ДКН **** на стойност 2825,78 лв., собственост на „*****“ ООД, като е счупил предно панорамно стъкло, задно панорамно стъкло, стъкло на предна дясна врата, стъкло на задна дясна врата, стъкло на предна лява врата, стъкло на задна лява врата, с което е причинил щети за общо 1087,27 лв.

Представителят на РП Враца поддържа повдигнатото на подсъдимия обвинение с оглед подкрепата му от целия събран по делото доказателствен материал. Пледира при определяне на наказанието на подсъдимия, съобразявайки тежестта на извършеното деяние, както и факта, че същият е признал изцяло вината си, с оглед разпоредбата на чл.373 ал.2 НПК, след първоначалното определяне на наказанието от съда, същото да бъде редуцирано по чл.58а НК.

Защитникът на подсъдимия - адв.**** поддържа становището на държавното обвинение по отношение на размера на наказанието, определено при наличие само на смекчаващи отговорността обстоятелства и редуцирано съгласно чл.58а от НК.

В предоставеното право на лична защита подсъдимият **** се придържа към

пледоарията на защитника си.

В предоставената му последна дума **** изразява съжаление за постъпката си и моли за минимален размер на наказание.

ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

Като съобрази всички събрани по делото доказателства, съдът счете за установено от фактическа страна следното:

Няколко дни след като признал пред полицейските служители за извършеното престъпление по чл.195, ал.1, т.7, вр.чл.194, ал.1, вр.чл.28, ал.1 от НК, подсъдимият случайно се срещнал със св. **** и поискал да уредят отношенията си, но последният му отказал. Това ядосало подсъдимия и на неустановена дата между 15 и 18.02.2023 г. той отново проникнал в описания гараж на пострадалия и с намерен на място чук счупил всички стъкла на л.а. „*****“ - предно панорамно, задно панорамно, стъкло на предна дясна врата, стъкло на задна дясна врата, стъкло на предна лява врата, стъкло на задна лява врата, след което се прибрал в дома си.

Съгласно заключението на СОЕ стойността на въпросния автомобил е била 2825,78 лв.; стойността на всички стъкла на автомобила е била 992,87 лв., а стойността на демонтажно-монтажните работи за тяхното възстановяване 94,40 лв.

Видно от изготвената СОАТЕ стойността на причинените повреди по л.а. „****“, с ДКН **** са в общ размер на 1087,27 лв., а именно 992,87 лв. за боя, материали и части и 94,40 лв.- стойност на труда за демонтажни-монтажни работи.

Гореизложената фактическа обстановка съдът приема за установена от приобщените по делото съдебно-оценителна експертиза, назначена на досъдебното производство/л.33-43/ фотоалбум/л.8-11, Том 2/, справка за съдимост /л.17-22 от досъдебното производство, Том 1/ и характеристикни данни на подсъдимия /л.23 от досъдебното производство, Том 1/.

Съдът кредитира и останалите, необсъдени по-горе, но приложени по делото доказателства, като намира, че същите са непротиворечиви по отношение на фактите, подлежащи на доказване.

ПРАВНА СТРАНА:

От така изложената по-горе фактическа обстановка могат да се направят следните правни изводи:

От обективна и субективна страна подсъдимият **** е осъществил състава на престъпление по чл.216, ал.1 НК, тъй като на неустановена дата между 15 и 18.02.2023 г. е повредил противозаконно чужда движима вещ- л.а. „****“, с ДКН ****, чрез счупване на предно панорамно стъкло, задно панорамно стъкло, стъкло на предна дясна врата, стъкло на задна дясна врата, стъкло на предна лява врата, стъкло на задна лява врата или вещи на обща стойност 1087,27 лв., собственост на „*****“ ООД и ползвана от пострадалия **** съгласно сключен договор за лизинг.

Непосредствен обект на престъплението по чл.216, ал.1 НК са обществените отношения, които осигуряват нормалните условия за упражняване правото на собственост в конкретният случай „*****“ ООД върху л.а. „****“, с ДКН ****. По специално нахвърнени са тези отношения, които осигуряват нормалното състояние, вид и качества на вещите, правещи ги годни за използване по предназначението им.

Налице са всички съставомерни елементи, квалифициращи деянието на подсъдимия от обективна страна като “повреждане” по смисъла на чл.216 ал.1 от НК. На първо място налице е годен предмет - л.а. „****“, с ДКН ****. Същият е реално съществуваща чужда движима вещ, като причинената щета е на обща стойност 1087,27 лв.

На второ място този предмет е чужда собственост – на „*****“ ООД. На следващо място вещта е имала определена стойност, оценима в пари. При това безспорно е установен

и начина на извършване на деянието-подсъдимият с чук е удрял процесния автомобил, като с това счупил предно панорамно стъкло, задно панорамно стъкло, стъкло на предна дясна врата, стъкло на задна дясна врата, стъкло на предна лява врата, стъкло на задна лява врата.

Начинът на извършване на деянието и авторството му се установяват от събраните по делото доказателства - приобщените по надлежния ред протоколи за разпит на свидетелите – св.****, св.**** и др., протокол за оглед на местопроизшествие/ л.5, Том 2 ДП/, ведно с фотоалбум, СОЕ. Авторството на престъпното деяние се установява и от обясненията на подсъдимия, дадени от него на досъдебното производство и приобщени по делото, в които същият споделя, че съжалява за стореното.

От субективна страна, деянието е извършено от подсъдимия с пряк умисъл, тъй като е съзнавал, че вещта / л.а. „**** „, с ДКН **** / е чужда собственост, предвиждал е, че с действията си пряко въздейства върху нея, същата ще бъде увредена, като последица от въздействието върху ѝ е целял този резултат, като е бил наясно, че няма разрешение за това, както и е съзнавал, че по този начин за неопределен период от време ще лиши собственика от възможността да го ползва по предназначението му.

Обществената опасност на деянието е сравнително висока, предвид нарасналите престъпни посегателства от този вид и стойността на имуществените вреди от престъплението, които до приключване на делото не са възстановени от дееца.

Предвид изложеното от правна страна се налага изводът, че подсъдимият от обективна и субективна страна е осъществил състава на чл.216, ал.1 от НК. Съдът намира, че самопризнанието на подсъдимия по чл.371 т.2 от НПК се подкрепя от събраните в досъдебното производство доказателства по надлежния процесуален ред, които са приобщени по реда на чл.283 от НПК. Съдът намира, че събраните доказателства по делото са безпротиворечиви и взаимно допълващи се и се намират в хармонично единство и водят до единствено възможния извод, непораждащ никакво съмнение във вътрешно убеждение на съда и обосновават решението на съда по изложените правни съображения.

При определяне вида и размера на наказанието, съдът взе предвид принципите за законоустановеност и индивидуализация на наказанието, изхождайки от вида и размера на предвиденото в закона наказание за извършеното престъпление - лишаване от свобода до пет години по чл.216 ал.1 от НК, както и от наличните смекчаващи и отегчаващи отговорността на подсъдимия обстоятелства, като се съобрази и с целите на наказанието, визирани в чл.36 от НК - т.нар. генерална и специална превенции.

При индивидуализация на наказанието съдът отчете като смекчаващи отговорността обстоятелства признанието на вината още на досъдебното производство, което е спомогнало за разкриване на обективната истина по делото, както и прецизното му процесуално поведение на подсъдимия. Като отегчаващо отговорността обстоятелство съдът отчете лошите характеристични данни на подсъдимия и множеството осъждания.

Предвид горното съдът определи за това престъпление наказание наказание в размер на шест месеца лишаване от свобода. С оглед разпоредбата на чл.373, ал.2 от НПК вр. с чл.58а, ал.1 от НК, съдът намали определеното наказание с една трета, при което същото се редуцира до размер от четири месеца лишаване от свобода. На тази основа, съдът прие, че за реализиране целите на наказанието, посочени в чл.36 НК, за осъществяване на индивидуалната и генералната превенция и възпиране на подсъдимия да върши нови престъпления, определеното наказание в този размер е достатъчно. При извършване на тази преценка, съобразявайки всички относими в тази насока обстоятелства, съдът прие, че за постигане целите на наказанието е необходимо да се изтърпи ефективно. В тази насока и при съпоставка с тежестта на престъплението, условното наказание е справедлив отговор на обществената му опасност и морална укоримост.

С така наложеното наказание на подсъдимия съдът намира, че ще могат да се постигнат целите и задачите на личната и на генералната превенция, а наказанието да въздейства поправително, предупредително и възпитателно по отношение на този подсъдим

и по отношение на останалите граждани.

Съдът счете и, че в случая са налице предпоставките на закона за групиране на двете наказание. Ето защо на основание чл.25 ал.1 вр. чл.23 ал.1 НК определи едно общо най-тежко наказание „Лишаване от свобода“ за срок от Пет месеца, което следва да се изтърпи при първоначален общ режим съгласно чл.57 ал.1 т.3 ЗИНС.

При този изход на делото подсъдимия се осъди и да заплати направените по делото разноски в размер на лева 280, 80 лева в полза на ОД на МВР-Враца и 40 лева, платими по сметка на ВРС.

Водим от горните мотиви съдът постанови присъдата.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: